

at den ærede foregaaende Taler omtalte de unge Motorcyklister, som skal ud og vise deres Færdighed i at køre hurtigt; men der er mange af dem, der har for Skik ogsaa at vise, hvor stærkt Rabalder deres Motorcykle kan lave, og giver fri Udblæsning. Det er noget meget ubehageligt for andre vejfarende og for de omboende og i højeste Grad utiltalende; denne Bestemmelse synes jeg altsaa er meget anbefalelsesværdig.

Ansvarsforsikringen har ogsaa været omtalt af den ærede foregaaende Taler; og jeg kan for mit Vedkommende sige, at hvis Forhøjelsen ikke betyder ret meget i Retning af Udgiftsforøgelse for dem, der skal have forsikret, kunde jeg maaske tænke mig at gaa med dertil — jeg har ikke undersøgt det Forhold —, men hvis det vil give en væsentlig Fordyrelse, tror jeg, at det vil være et betænkeligt Forslag. De Tilfælde, hvor Ansvarsforsikringen kommer til at dreje sig om Summer over 20 000 Kr. for en Bil og 10 000 Kr. for en Motorcykel, vil efter min Mening være uhyre sjældne. Men det Spørgsmaal kan vi jo tage op. Jeg maa udtrykke nogen Betænkelighed ved, at det er fastsat, at Rutebiler skal have forsikret for mindst 5000 Kr. for hver Person, Vognen er indrettet til. Jeg er bange for, at vi kommer ind paa at chikanere Rutebilerne i lidt for høj Grad, og ogsaa dette Spørgsmaal tror jeg, vi kommer til at se lidt nøjere paa i det kommende Udvalg. Man maa jo heller ikke gøre det alt for dyrt for Ruteautomobilerne.

Mod Bestemmelsen i § 42 om Beruselse under Kørsel har jeg intet at indvende, tværtimod, det forekommer mig at være rigtigt, at Retten til at være Fører skal fradømmes en Fører, naar han har været beruset under Kørselen, for det er overordentlig farligt. Derimod staar der længere henne i samme Paragraf, at Retten ogsaa kan fradømmes en Mand, som under Kørselen har været saaledes paavirket af Spiritus, at han ikke har haft det fornødne Herredømme over sine Handlinger. Her maa jeg spørge: Hvis en Mand er saa paavirket af Spiritus, at han ikke har det fornødne Herredømme over sine Handlinger, er han da ikke beruset? Mig forekommer det, at han maa kaldes beruset, saa jeg synes ikke, at Affattelsen er saa god, som den kunde være.

Det ærede 11te Medlem for 2den Kreds omtalte Gebyrerne for de af Ministeriet beskikkede sagkyndige. I og for sig er jeg enig med det ærede Medlem i hans

Udtalelser om, at Gebyrerne skal fastsættes og ikke bør være af den svimlende Højde, som de tidligere har kunnet gaa op til. Det eneste, jeg kunde have lyst til at sige derom, er, at naar der staar, at for saa vidt de sagkyndige er ansat som pensionsberettigede Tjenestemænd under Staten eller Kommunen, nedsættes Gebyret, er det jo ret og rimeligt, at Gebyret nedsættes, og at det tilfalder den Afdeling af Statskassen, som angaar Motor-kørselen, hvis den sagkyndige er Stats-tjenestemand; hvis derimod en kommunalt ansat Tjenestemand benytter noget af sin Tid til beskæftige sig med Motorkøretøjer, forekommer det mig, at det maa være den Kommune, han tjener i, der bør have Fortjenesten ved, at noget af hans Tid bruges til et andet Erhverv. Jeg tror, det er et Spørgsmaal, som vi ogsaa kommer til at tage op, for det gør jo dog en Forskel, om det drejer sig om Statstjenestemænd eller om kommunale Tjenestemænd.

Endelig maa jeg spørge den højtærede Minister, hvorfor denne Lovs Ikrafttræden først er sat til den 1. Januar 1928. Hvis vi fra alle Sider er enige om, at Loven indeholder en hel Del Fordele frem for den, vi har, og hvis vi bliver færdige med den indenfor en rimelig Frist — hvad jeg haaber og ogsaa tror, vi kan blive, fordi der vist ikke er meget divergerende Meninger om Spørgsmaalene —, kan jeg ikke indse andet, end at det vilde være naturligt at lade Loven træde i Kraft noget tidligere for at faa gennemført de Forbedringer, som den indeholder.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtigt Behandling i det høje Ting.

Gunnar Fog-Petersen: Det er jo ikke noget nyt Omraade, vi her behandler, i og for sig heller ikke en ny Lov, og mange af de Detailspørgsmaal, som har Interesse, egner sig bedst til Udvalgsbehandling. Jeg skal derfor fatte mig meget kort, men jeg har dog enkelte Bemærkninger, jeg gerne vil fremsætte ved denne Lejlighed.

I Lovforslagets § 5 hedder det, at Kommunalbestyrelserne kan give Tilladelse til ved Kørsel paa vedkommende Kommunes Veje at anvende massive Gummiringe efter et bestemt Tidsrums Udløb. Naar der her tales om Kommunalbestyrelserne, gælder det saa ogsaa Amtskommunernes Bestyrelser? Hvis det er Tilfældet, er det en for vidtgaaende Beføjelser; hvis det kun drejer sig om Sognekommunerne, kan